

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 21Co/104/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8115223464
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Antónia Kandravá
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2017:8115223464.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Antónie Kandravej a členiek senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Elišky Wagshalovej v spore žalobkyne: J. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. XX, XXX XX T., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanej: Poštovej banke, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 011 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpenej AK Antol, s.r.o., so sídlom Kupeckého 2542/72, 902 01 Pezinok, o vydanie bezdôvodného obohatenia 1 299,33 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 9C/371/2015-33 zo dňa 28.12.2015 jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje sa rozsudok vo výroku I. a III.
- II. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

Predmet konania

1. V danom spore sa žalobkyňa domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1299,33 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 1.299,33 eur titulom bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy o úvere zo dňa 07.07.2008 pre nedodržanie povinných náležitostí zmluvy podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Obsah napadnutého rozhodnutia

2. Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyňi sumu vo výške 1.299,33 eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne z tejto sumy od 01.10.2015 až do zaplatenia, náhradu trov konania v prospech jej právneho zástupcu vo výške 351,98 eur, a to všetko do 3 dní od dňa právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo zisteného, že dňa 07.07.2008 bola medzi žalovanou ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom uzavretá zmluva o úvere podliehajúca režimu spotrebiteľského úveru, na základe ktorej žalovaná poskytla žalobkyňi sumu vo výške 40000,-Sk (1327,76 eur). Dospel k záveru, že ak bol úver poskytnutý vo výške 1327,75 eur, zaplatená suma žalobkyňou bola 2627,08 eur a žalovaný nepreukázal započítanie zaplatenej sumy na iné položky ako istina, úroky a poplatky, žalovaný je povinný vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 1299,33 eur. Poukázal na citoval ust. § 2 písm. i), § 2 ods. 3 (správne § 4 ods. 2 písm i) a ods. 3 pozn. odvolacieho súdu) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom k 07.07.2008 a § 9 ods. 2 písm. k zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, ust. § 451 ods. 1 a 2, § 458 ods. 1, § 517

ods. 1 a 2 zákona č. 40/1964 Z.z. Občiansky zákonník a ust. § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č.87/1995 Z.z.. Vychádzal z rozhodnutí Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 10Co/158/2013 zo dňa 18.02.2014, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/220/2014 zo dňa 27.11.2014 a Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6Co/523/2014 zo dňa 25.06.2014. Prijal záver, že nedostatok náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. spôsobuje, že poskytnutý úver je bez úrokov a bez poplatkov. Plnenie žalobkyne nad sumu poskytnutého úveru bolo plnením bez právneho dôvodu, ktoré je žalovaná povinná vydať žalobkyni. Súd prvej inštancie zároveň priznal žalobkyni úroky z omeškania od 01.10.2015, keď sa žalovaná dostala do omeškania vo výške 5,05 % ročne.

4. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 142 ods. 3 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 30.06.2016, priznal takmer plne úspešnej žalobkyni trovy konania vo výške 351,98 eur.

Obsah odvolania

5. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná, ktorá namietala nesprávne skutkové a právne závery súdu prvej inštancie. Rozsudok súdu prvej inštancie považovala za neskúmateľný a skutkový stav taký ako ho ustálil súd prvej inštancie za nesprávny v dôsledku nesprávneho zhodnotenia dôkazov predložených žalovaným. Namietala nesprávnu aplikáciu § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na skutkový stav, vzhľadom na skutočnosť, že predmetná zmluva o úvere v časti 2. obsahuje určenie výšky mesačnej splátky (v sume 1243 Sk), počet mesačných splátok (60), dátum prvej splátky (23.08.2008), dátum poslednej platby (23.07.2013), pričom v zmysle čl. 4 ods. 4.1 Obchodných podmienok pre úver je klient povinný splácať sumu predstavujúcu jeho zmluvný záväzok v pravidelných mesačných splátkach zahŕňajúcich splátku istiny a úrokoch v stanovených termínoch a výške určenej v Zmluve o úvere. Tvrdila, že výklad § 4 ods. 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch predložený súdom prvej inštancie je nesprávny, formalistický, nelogicky a jednostranný v prospech žalobkyne. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal s argumentmi predloženými ním, najmä so skutočnosťou, že v súčasnosti prebieha na základe návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda 02.02.2015 konanie pred Európskym súdny dvorom vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia a.s., Klára Bíróová, ktorý má dať odpoveď na otázky, ktoré sú zásadne pre rozhodnutie v danej veci. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za svojvoľné, nekonzistentné a arbitrárne z dôvodu, že súd sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami tvoriacimi podklad rozhodnutia a jeho zhodnotenia jednotlivých dôkazov. Súd prvej inštancie sa nevysporiadal so všetkými dôkazmi a vyjadreniami strán konania, najmä vyjadreniami strán a tie, ktoré reflektoval, hodnotil neúplne a tendenčne, len v prospech žalobkyne. Poukázal pritom na judikatúru Ústavného súdu SR. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu vo výroku I. a III. zamietne, alternatívne zruší rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

Hodnotenie odvolacieho súdu

6. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „C.s.p.“) v zmysle zásad uvedených v § 470 ods. 1 a 2 C.s.p., vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej nie je dôvodné v dôsledku čoho sú splnené podmienky na potvrdenie vecne správneho rozsudku súdu prvej inštancie.

7. Odvolací súd konštatuje, že vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdom prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a v súlade s § 387 ods. 2 C.s.p. na zdôraznenie správnosti a vo vzťahu k odvolacím námietkami uvádza:

8. V predmetnej veci nie je sporné, že strany sporu dňa 07. 07. 2008 uzavreli zmluvu o úvere č. č. 5161037908, ktorá má spotrebiteľskú povahu. V danom prípade ide o zmluvu formulárovú, individuálne nedojednanú a súd rozhodujúci spotrebiteľský právny vzťah má preto povinnosť prihliadať

na neprijateľné podmienky z úradnej povinnosti. Keďže zmluva bola uzavretá medzi spotrebiteľom a dodávateľom, ide zároveň o spotrebiteľský úver v zmysle ust. § 2 písm. a), b), § 3 ods. 1, 2, § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľskom úvere (ďalej len „ZoSÚ“).

9. Ustanovenie § 4 ZoSÚ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy stanovuje, že zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu a taxatívne stanovuje, aké náležitosti musí zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovať. Absencia niektorých týchto náležitostí nespôsobuje neplatnosť predmetnej zmluvy, ak už bol poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo ak bol dodaný tovar alebo poskytnutá služba, a to z dôvodu ochrany spotrebiteľa. Zákon o spotrebiteľských úveroch účinný v čase uzatvorenia predmetnej zmluvy namiesto sankcie neplatnosti sankcionoval veriteľa tým, že poskytnutý úver sa považoval za bezúročný a bez poplatkov. Jednou z povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je aj suma, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ). Zákonom stanovené presné členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj nároky, na ktoré nemá právo.

10. Účelom právnej úpravy (§ 4 ods. 3 ZoSÚ) je bez akýchkoľvek pochybností aj poskytnutie ochrany spotrebiteľovi. Informácia spotrebiteľa o úrokoch a poplatkoch má podstatný význam z dôvodu, že prispieva k transparentnosti trhu a umožňuje spotrebiteľovi poznať rozsah svojho záväzku. Špecifikácia má svoj význam z dôvodu transparentnosti plnenia. V prípade neplatnosti napríklad poplatku spotrebiteľ nemá v zmluvách veriteľa presne uvedenú časť splátky po odpočítaní prípadnej neplatnosti poplatku. To isté platí aj v prípade neplatnosti časti o úrokoch. Spotrebiteľ by sa dostal do stavu právnej neistoty vo vzťahu k otázke, akú časť splátky má platiť v prípade neplatnosti úrokov.

11. Odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie v posúdení zmluvy o spotrebiteľskom úvere ako bezúročného a úveru bez poplatkov (§ 4 ods. 3 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzavretia predmetnej zmluvy o úvere). V danom prípade zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá medzi stranami sporu neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, pričom z ust. § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ vyplýva, že pri stanovení výšky mesačnej splátky, má dodávateľ v úverovej zmluve presne stanoviť mesačnú výšku splátky istiny, úrokov a poplatkov (oddelené), pričom za naplnenie tejto náležitosti nie je možné považovať uvedenie mesačnej splátky bez špecifikácie istiny, úrokov a iných poplatkov. Spotrebiteľ má právo na informácie o tom, v akej sume splatí samotnú istinu úveru v mesačných dohodnutých splátkach, akú sumu z toho platí na úroky a v akej výške tieto úroky platí.

12. Na základe uvedeného je odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie toho názoru, že § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ je potrebné vykladať tak, že zmluva musí obsahovať presné číselné vymedzenie výšky, počtu a termínov splátok osobitne istiny, tak úrokov, tak aj iných poplatkov, pričom absencia už len jednej z týchto náležitostí spôsobuje, že predmetný úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.

13. Vzhľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru žalobkyni, žalobkyňa bola tak na istine úveru povinná zaplatiť sumu 1.327,75 eur, teda sumu, ktorá mu bola zo strany žalovaného reálne poskytnutá. Zo strany žalobkyne boli uhradené finančné prostriedky v celkovej výške 2.627,08 eur (vychádzajúc z výpisu z účtu žalobkyne č. 014605-0013877151 na čl. 6-9 zaplatená istina predstavoval sumu 227,23 eur, zaplatené úroky 1.953,63 eur a zaplatené poplatky 445,22 eur) a teda suma predstavujúca bezdôvodné obohatenie v zmysle ust. 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka na strane žalovaného je vo výške 1.299,33 eur. Súd prvej inštancie správne nárok žalobkyne považoval za dôvodný a žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 1.299,33 eur spolu s príslušným úrokom z omeškania.

14. Vo vzťahu k poukazu žalovaného na prebiehajúce prejudiciálne konanie pred Súdny dvorom Európskej únie vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia a.s., c/a V. F., na základe návrhu Okresného súdu Dunajská Streda odvolací uvádza, že v danej veci 09.11.2016 vydal Súdny dvor Európskej únie rozsudok C-42/15, v ktorom Súdny dvor odpovedal na sedem prejudiciálnych otázok týkajúcich výkladu článku 1, článku 3 písm. m), článku 10 ods. 1 a 2, článku 22 ods. 1 a článku 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn.

12C/444/2015 zo dňa 22.02.2017 s ktorého právnym názorom sa odvolací súd stotožňuje cit.: „V uvedenej právnej veci Súdny dvor EÚ vo svojej odpovedi na 1. otázku uviedol, že Článok 10 ods. 2 písm. h) a i) Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Tieto ustanovenia v spojení s článkom 22 ods. 1 tejto Smernice bránia tomu, aby členský štát stanovil takúto povinnosť vo svojej vnútroštátnej právnej úprave.

Súdny dvor EÚ vo svojom rozhodnutí vyslovil, že Smernica sa má vykladať tak, že členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútroštátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto Smernice, daný záver je však vzhľadom na napadnuté ustanovenie Zákona o spotrebiteľských úveroch neaplikovateľný, nakoľko v tomto konkrétnom prípade ide o vnútroštátne právo - Zákon, ktorý nad rámec smernice zakotvil prísnejšie podmienky vo vzťahu k povinným náležitostiam spotrebiteľskej zmluvy o úvere na splnenie ktorých je viazané posúdenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru.

Požiadavka zákona o spotrebiteľských úveroch je teda od požiadavky Smernice iná. Zákon uvádza, že zmluvy musia obsahovať "výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov". Slovenský zákon o spotrebiteľských úveroch ide nad rámec Smernice a celkom jednoznačne požaduje vyjadrenie tak splátok istiny, ako aj splátok úrokov a splátok iných poplatkov. K výkladu tohto ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR, v zmysle ktorej je potrebné toto ustanovenie vykladať tak, že zmluva musí obsahovať vyjadrenie splátok istiny, splátok úrokov a splátok poplatkov, inak sa zmluva o spotrebiteľskom úvere považuje v zmysle § 11 ods. 1 Zákona za bezúročnú a bez poplatkov. Smernica vyžaduje v spotrebiteľskej zmluve iba uvedenie výšky, počtu a frekvencie splátok spotrebiteľa.

V danom prípade je tu zrejmy konflikt medzi Smernicou a Zákonom o spotrebiteľských úveroch. To však neznamená, že sa má bez ďalšieho automaticky uplatniť pred vnútroštátnym právom Smernica. V takom prípade totiž musí vnútroštátny súd skúmať, či môže Smernici priznať priamy účinok, resp. nepriamy účinok. Podľa ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ na otázku priameho účinku smerníc v spore medzi jednotlivcami v zásade platí zákaz horizontálneho priameho účinku spočívajúci v tom, že žiadne ustanovenie smernice zaručujúce jednotlivcovi práva alebo ukladajúce povinnosti ako také sa nemôže použiť v rámci sporu, v ktorom stoja proti sebe výhradne jednotlivci.

V prípadoch, kedy súdy Slovenskej republiky rozhodujú o sporoch medzi veriteľmi a spotrebiteľmi ohľadne bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľských úverov podľa Zákona, resp. Smernice, sa jedná o spory medzi jednotlivcami. Z tohto dôvodu nie je možné, aby vnútroštátne súdy poskytli Smernici priamy účinok.

Súd preto musí skúmať, či môže Smernici priznať nepriamy účinok. V zmysle ustálenej judikatúry Súdneho dvora EÚ, je rozsah a medze nepriameho účinku smerníc vyjadrený jednak právom EÚ, jednak právom vnútroštátnym. Súd posúdi, či je možné uplatniť eurokonformný výklad, teda či vzhľadom na právnu povahu Smernice možno jej ustanovenia aplikovať pri výklade vnútroštátneho Zákona. V takomto prípade musí ísť o výklad v čo najväčšej možnej miere v zmysle znenia a účelu/cieľa Smernice, musí ísť o výklad za použitia výkladových metód podľa vnútroštátneho právneho poriadku, nesmie sa jednáť o výklad contra legem a nesmú byť porušené všeobecné právne zásady. Okrem uvedeného výklad Zákona nemôže narúšať všeobecné právne zásady, najmä zásadu právnej istoty.

Vzhľadom na explicitné znenie zákona o spotrebiteľských úveroch v časti členenia splátok na splátky istiny, splátky úrokov a splátky poplatkov, nemožno priznať Smernici ani nepriamy účinok, jednalo by sa o výklad vnútroštátneho Zákona contra legem.

Súd je preto názoru, že napriek odkazu žalobcu na predmetné rozhodnutie Súdneho dvora EÚ, zákon o spotrebiteľských úveroch jednoznačne určuje náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a v prípade absencie čo i len jednej z nich, tak ako to ustanovuje § 11 tohto zákona, je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov.“

15. Pokiaľ žalovaná namieta, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nebolo dostatočné odôvodnené a je arbitrárne, tak k tomu odvolací súd uvádza, že právo na určitú kvalitu súdneho konania, ktorej súčasťou je aj právo strany na dostatočné odôvodnenie súdneho rozhodnutia, je jedným z aspektov práva na spravodlivý proces. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva ako aj z rozhodnutí Ústavného SR totiž vyplýva, že tak základne právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru, v sebe zahŕňajú aj právo na rovnosť zbraní, kontradiktórnosť konania a odôvodnenie rozhodnutia (II. ÚS 383/2006); právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu. Právo na spravodlivý proces je naplnené tým, že všeobecné súdy zistia skutkový stav a po výklade a použití relevantných právnych noriem rozhodnú tak, že ich skutkové a právne závery nie sú svojvoľné, neudržateľné a nie sú prijaté v zrejmom omyle konajúcich súdov; ktoré by popreli zmysel a podstatu práva na spravodlivý proces. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia (§ 157 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom v čase rozhodovania súdu prvej inštancie) musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. Všeobecný súd by mal vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení svojho rozhodnutia dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. Všeobecný súd pritom musí súčasne vychádzať z materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov účastníkov (vid. IV. ÚS 1/2002, II. ÚS 174/04, III. ÚS 117/07). Z práva na spravodlivé súdne konanie v tejto súvislosti vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, II. ÚS 76/07).

16. Odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa vyššie uvedené kritéria pre odôvodnenie rozhodnutí v zmysle ust. § 157 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom v čase rozhodovania súdu prvej inštancie, a preto ho nemožno považovať za nedostatočne odôvodnený resp. arbitrárny. Odôvodnenie rozsudku zodpovedá základnej štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Následnosti jednotlivých častí odôvodnenia a ich obsahové (materiálne) náplne, zakladajú súhrnne ich zrozumiteľnosť i všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Súd prvej inštancie jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré považoval zmluvu o úvere bezúročnú a bezpoplatkovú. Pri výklade § 4 ods. 2 písm. i) zákona č. 258/2001 Z.z. resp. § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. existuje konštantná judikatúra slovenských súdov potvrdená rozsudkami Najvyššieho súdu SR, desiatkami rozhodnutí krajských súdov a stovkami rozhodnutí okresných súdov SR, pričom na niektoré poukázal a citoval súd prvej inštancie. Rozhodnutie odôvodnil súd prvej inštancie presvedčivo a zrozumiteľne, pričom sa vyrovnal z rozhodujúcimi skutočnosťami v danom spore. Pokiaľ sa súd prvej inštancie nevyrovnal s právnou otázkou týkajúcou sa prejudiciálneho konanie vedeného na Súdnom dvore Európskej únie pod sp. zn. C-42/15, odvolací súd k tomu zaujal stanovisko.

17. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie s osvojením si odôvodnenia vo výroku I. a v súvisiacom výroku III. postupom vyplývajúcim z ust. § 379 ods. 1 a 2 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 C.s.p. a § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že v odvolacom konaní úspešnej žalobkyni priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % voči žalovanému, pričom o výške náhrady trov konania žalobkyne rozhodne podľa ustanovenia § 262 ods. 2 C.s.p. súd prvej inštancie.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0 (§ 3 ods. 9 zákona číslo 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods.2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.) V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).